

Zaaknummer: **CBHO 2021/044**

Rechter(s): mrs. Borman, Lubberdink en Verheij

Datum uitspraak: 4 november 2021

Partijen: appellant en Vrije Universiteit

Trefwoorden: erkenning
functionele scheiding
geschillenadviescommissie
hardheidsclausule
minnelijke schikking,
profielingsfonds
rechtspositionele onafhankelijkheid
studentenvereniging

Artikelen: WHW: artikel 7.51, tweede lid, onderdeel a
WHW: artikel 7.63a
WHW: artikel 7.63a, derde lid
Awb: artikel 7:13

Uitspraak: ongegrond

Hoofdoverwegingen: 2.4.1. Het College heeft eerder, in zijn uitspraak van 23 oktober 2020 in de zaak 2019/112, geoordeeld dat het voorschrift van artikel 7.63a van de WHW ziet op functionele scheiding van taken en niet op rechtspositionele onafhankelijkheid. Het College is niet gebleken dat de advisering door de Geschillenadviescommissie in de zaak van appellant niet voldeed aan de in artikel 7:63a neergelegde voorschriften. Zoals door verweerder is toegelicht waren alle bij de advisering betrokken leden functioneel onafhankelijk. Ook van strijd met artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht is geen sprake.
[...]

2.5.1. Uit de onder 2.2 weergegeven wettelijke regeling volgt dat het primair aan de onderwijsinstelling is om invulling te geven aan de regels met betrekking tot financiële ondersteuning van, onder meer, het bestuur van een studentenvereniging. Verweerder heeft, zoals ter zitting is toegelicht, een ondergrens gesteld aan de omvang van de te erkennen studentenvereniging, omdat de aan het bestuur van zo'n vereniging te verstrekken faciliteiten bij erkenning in verhouding moeten staan tot de werkzaamheden die dat bestuur verricht. Dat er om die reden in het geval van de vereniging waarvan appellant voorzitter is 75 leden vereist zijn, acht het College geen onredelijke invulling, gelet ook op het totaal aantal studenten aan de faculteiten. Dat andere onderwijsinstellingen andere regels hanteren, betekent voorts niet dat de regeling van de VU reeds daarom onredelijk is, of dat de uitwerking van de Regeling in het concrete geval onredelijk is. Het College ziet daarvoor ook overigens geen aanknopingspunten. Voor toepassing van de hardheidsclausule hoefde verweerder dan ook geen aanleiding te zien.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 augustus 2020 heeft het College van Bestuur beslist dat het verzoek om erkenning van vereniging Icarus is toegewezen.

Op 1 oktober 2020 heeft appellant tegen deze beslissing bezwaar gemaakt.

Bij beslissing van 5 maart 2021 heeft verweerder het bezwaar van appellant tegen de beslissing van 21 augustus 2020 onder verwijzing naar het advies van de Geschillenadviescommissie ongegrond verklaard.

Tegen de beslissing van verweerder van 5 maart 2021 heeft appellant bij beroepschrift van 15 april 2021, aangevuld op 3 juni 2021, bij het College beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 13 juli 2021 een verweerschrift aan het College gezonden.

Het College heeft het beroep van appellant ter zitting behandeld op 2 september 2021, waar appellant, bijgestaan door mr. B. van 't Hek, medewerker van de Stichting Landelijk Studenten Rechtsbureau. Verweerder werd vertegenwoordigd door mr. F. Donner, secretaris van de Geschillenadviescommissie van de universiteit.

2. Overwegingen

2.1. Appellant is voorzitter van het bestuur van de vereniging Icarus. Deze vereniging is een studentenvereniging van de faculteit Geesteswetenschappen en van de faculteit Religie en Theologie van de VU. De vereniging was vanaf 2005 erkend, maar verloor die erkenning in 2017/2018 en 2019/2020, omdat zij onder het minimum aantal leden van 75 zakte. De vereniging is inmiddels opnieuw erkend, maar niet met terugwerkende kracht. Dat heeft tot gevolg gehad dat de bestuursleden, waaronder appellant, in de jaren 2017/2018 en 2019/2020 geen recht hebben op de bestuursbeurs. Tegen het ontbreken van die terugwerkende kracht, en daarmee het niet toekennen van de deze beurs over de twee jaren waarin de vereniging niet erkend was, zijn de gronden van het beroep gericht.

2.2. De artikelen 7.51 tot en met 7.51i van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) bevatten regels met betrekking tot financiële ondersteuning van studenten die studievertraging ondervinden in verband met een bijzondere omstandigheid, waaronder, voor zover hier van belang, het lidmaatschap van een bestuur van een studentenvereniging van enige omvang (artikel 7.51, tweede lid, onderdeel a). Verweerder heeft de in deze artikelen genoemde voorzieningen neergelegd in, voor zover hier van belang, de Regeling Profileringsfonds september 2019 (hierna: de Regeling).

Artikel 7.63a, derde lid, van de WHW bepaalt dat de geschillenadviescommissie nagaat of een minnelijke schikking tussen partijen mogelijk is.

In artikel 12 van het Algemeen deel van de Regeling is bepaald dat het College van bestuur in andere dan de Regeling genoemde omstandigheden voorzieningen kan treffen ter voorkoming van onbillijkheden van overwegende aard (hardheidsclausule).

In artikel 2, derde lid, van Deel IV van de Regeling is bepaald dat een verzoek tot erkenning jaarlijks voor 1 mei kan worden ingediend bij het college van bestuur. Erkenning is, voor zover hier van belang, van kracht per 1 september daaropvolgend.

In artikel 4, aanhef en onder b, van Deel IV van de Regeling is bepaald dat voor de erkenning van een vereniging aanvullend als voorwaarde geldt dat die vereniging ten minste 75 betalende leden heeft die aan de VU studeren en collegegeld hebben betaald.

In artikel 10, tweede lid, laatste volzin, van Deel IV van de Regeling is bepaald dat erkenning en wijziging niet mogelijk is met terugwerkende kracht.

2.3. Appellant heeft naar voren gebracht dat er tijdens de bezwaarprocedure geen serieuze poging tot minnelijke schikking is gedaan.

2.3.1. Naar het oordeel van het College voldoet, bezien tegen de achtergrond van het geschil tussen partijen en de deelnemers aan het schikkingsgesprek, het gevoerde telefoongesprek aan de eisen die aan een poging tot minnelijke schikking worden gesteld. Dat het gesprek als stug is ervaren en dat tijdens het gesprek is gebleken dat er van de zijde van de onderwijsinstelling weinig bereidheid was om aan appellant tegemoet te komen, betekent niet dat onvoldoende recht is gedaan aan het in het derde lid van artikel 7.63a van de WHW neergelegde voorschrift.

2.4. Appellant heeft verder betoogd dat de geschillenadviescommissie niet onafhankelijk is omdat de secretaris en de voorzitter tevens werkzaam zijn (geweest) voor de afdeling Juridische Zaken van de VU.

2.4.1. Het College heeft eerder, in zijn uitspraak van 23 oktober 2020 in de zaak 2019/112, geoordeeld dat het voorschrift van artikel 7.63a van de WHW ziet op functionele scheiding van taken en niet op rechtspositionele onafhankelijkheid. Het College is niet gebleken dat de advisering door de Geschillenadviescommissie in de zaak van appellant niet voldeed aan de in artikel 7:63a neergelegde voorschriften. Zoals door verweerder is toegelicht waren alle bij de advisering betrokken leden functioneel onafhankelijk. Ook van strijd met artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht is geen sprake.

2.5. Appellant heeft een beroep gedaan op de hardheidsclausule van artikel 12 van het Algemeen Deel van de Regeling. Daartoe is aangevoerd dat de vereniging in moeilijke tijden hard heeft gewerkt om de vereniging "weer op poten te krijgen". Appellant heeft gesteld dat de algemene ondergrens van 75 leden onredelijk is, omdat de faculteiten sterk in omvang verschillen.

2.5.1. Uit de onder 2.2 weergegeven wettelijke regeling volgt dat het primair aan de onderwijsinstelling is om invulling te geven aan de regels met betrekking tot financiële ondersteuning van, onder meer, het bestuur van een studentenvereniging. Verweerder heeft, zoals ter zitting is toegelicht, een ondergrens gesteld aan de omvang van de te erkennen studentenvereniging, omdat de aan het bestuur van zo'n vereniging te verstrekken faciliteiten bij erkenning in verhouding moeten staan tot de werkzaamheden die dat bestuur verricht. Dat er om die reden in het geval van de vereniging waarvan appellant voorzitter is 75 leden vereist zijn, acht het College geen onredelijke invulling, gelet ook op het totaal aantal studenten aan de faculteiten. Dat andere onderwijsinstellingen andere regels hanteren, betekent voorts niet dat de regeling van de VU reeds daarom onredelijk is, of dat de uitwerking van de Regeling in het concrete geval onredelijk is. Het College ziet daarvoor ook overigens geen aanknopingspunten. Voor toepassing van de hardheidsclausule hoefde verweerder dan ook geen aanleiding te zien.

2.6. Wat hiervoor is overwogen leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond moet worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Borman, voorzitter, en mr. H.G. Lubberink en mr. N. Verheij, als leden, in tegenwoordigheid van mr. D.T. van der Leek, als secretaris.